

Grupp 2

FCI-nummer 235

Originalstandard 2001-03-13

FCI-Standard 2002-04-10; tyska

SKKs Standardkommitté 2002-10-30

GRAND DANOIS

(Deutsche Dogge)

Nordisk Kennel Union

Dansk Kennel Klub

Hundaræktarfélag Íslands

Norsk Kennel Klub

Svenska Kennelklubben

Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben

Standard för
GRAND DANOIS

Ursprungsland/ hemland:	Tyskland
Användningsområde:	Sällskaps-, vakt- och skyddshund
FCI-Klassifikation:	Grupp 2, sektion 1
Bakgrund/ändamål:	<p>Som föregångare till dagens grand danois betraktas såväl den gamla "Bullenbeisser" som "Hatzrüde" och "Saurüde", vilka var ett mellanting mellan den tunga mastiffen av engelskt ursprung och en snabb och smidig vinthund. Benämningen doggar hänsyftade i Tyskland närmast till stora, kraftiga hundar, som egentligen inte behövde tillhöra någon bestämd ras. Namn som ulmerdoggar, engelska doggar, danska doggar, hatzrüde, saupacker och stora doggar betecknade senare skilda typer av dessa hundar, åtskilda genom färg och storlek.</p> <p>År 1878 bildades en kommitté bestående av sju personer med bakgrund som uppfödare och domare under ledning av dr Bodinus i Berlin. Man förband sig att kalla alla varianter av doggar för det gemensamma samlingsnamnet tysk dogg. Därmed lades grunden för en utveckling mot en självständig tysk hundras.</p> <p>I anslutning till en utställning år 1880 i Berlin fastställdes för första gången en standard för tysk dogg (grand danois). År 1888 bildades Deutschen Doggen-Club.</p>
Helhetsintryck:	Grand danois förenar genom sitt ädla helhetsintryck resning, kraft och elegans med en stor, kraftig och välbalanserad kroppsbyggnad. Genom substans tillsammans med adelhet, harmonisk helhet, välproportionerade linjer samt ett synnerligen uttrycksfullt huvud ser den ut som en ädel staty, en "Apollon" bland hundraser.
Viktiga måttförhållanden:	Grand danois förefaller närmast kvadratisk till sin kroppsbyggnad. Detta gäller särskilt hanhunden. Kroppslängden (från bröstbenspetsen till sittbensknölen) skall inte överskrida mankhöjden med mer än 5 % hos hanhund och 10 % hos tik.

Uppförande/karaktär:	<p>Grand danois skall till sin karaktär vara vänlig, kärleksfull och trogen sin ägare. Mot främlingar är den tillbakadragen och reserverad.</p> <p>Självsäkra, oförskräckta, lättuppfostrade och läraktiga sällskaps- och familjehundar eftersträvas, vilka har hög retningströskel och inte är aggressiva.</p>
Huvud:	Huvudet skall harmoniera med helheten. Det skall vara långsträckt, smalt, markant, uttrycksfullt och fint utmejslat (i synnerhet partiet under ögonen). Avståndet från nospets till stop, respektive från stop till nackknöl, skall vara så lika som möjligt. Framifrån sett måste huvudet se smalt ut och nosryggen skall vara så bred som möjligt.
Skallparti	Nospartiets och skallens överlinjer skall löpa parallellt. Ögonbrynsbågarna skall vara väl utvecklade, dock utan att vara framträdande. Nackknölen skall vara svagt markerad.
Stop	Stopet skall vara tydligt markerat.
Nostryffel	Nostryffeln skall vara mer bred än rund och ha stora näsborrar. Den måste vara svart med undantag för blå och harlekinfärgade hundar. Hos blå hundar är nostryffeln antracitfärgad (avblekt svart). Hos harlekinfärgade hundar är svart nostryffel önskvärd, dock tolereras en svartfläckig (ofullständigt pigmenterad) eller köttfärgad (opigmenterad) nostryffel.
Nosparti	Nospartiet skall vara djupt och så fyrkantigt som möjligt.
Läppar	Läppvinklarna skall vara väl markerade. Läpparna skall vara mörkt pigmenterade, men hos harlekinfärgade hundar är ofullständigt pigmenterade eller köttfärgade läppar tillåtna.
Käkar/Tänder	Käkarna skall vara väl utvecklade och breda med ett kraftigt, sunt och fullständigt saxbett.
Kinder	Kindmuskulaturen får bara antydast och får absolut inte vara starkt framträdande.
Ögon	Ögonen skall vara medelstora, mandelformade och så mörka som möjligt med livligt, klokt och vänligt uttryck. Hos blå hundar får ögonen vara något ljusare. Hos harlekinfärgade hundar accepteras ljusa eller olikfärgade ögon. Ögonlocksranderna skall vara strama.
Öron	Öronen skall vara naturligt hängande, högt ansatta och medelstora. Örats främre rand skall ligga intill kinden.

Hals: Halsen skall vara lång, torr och muskulös. Den skall vara välutvecklad vid kroppen och lätt avsmalnande mot huvudet med böjd nacklinje. Halshållningen skall vara upprätt och något snett framåtböjd.

Kropp:

Rygglinje Ryggen skall vara kort och stram och skall slutta svagt bakåt i en nästan rät linje.

Manke Manken skall utgöra den högsta punkten på den kraftiga kroppen. Den utgörs av skulderbladskammen, som reser sig över taggutskotten.

Ländparti Länden skall vara lätt välvd. Den skall vara bred och ha kraftig muskulatur.

Kors Korset skall vara brett och mycket muskulöst. Det skall slutta svagt från korsbenet mot svansansättningen och omärkligt övergå i denna.

Bröstkorg Bröstkorgen skall nå ner till armbågen. Den skall vara väl välvd med revben som når långt bak. Bröstkorgen skall ha god bredd med ett markerat förbröst.

Underlinje Buken skall vara ordentligt uppdragen bakåt och tillsammans med bröstkorgens undersida bilda en vackert svängd bäge.

Svans Svansen skall nå till hasen. Den skall vara högt ansatt, bred vid roten och smalna av jämnt mot spetsen. I vila skall svansen bäras hängande med naturlig böj. När hunden är uppmärksam eller i rörelse bärs svansen lätt uppböjd (sabelformad), dock inte väsentligt över rygglinjen. Borstig svans är inte önskvärt.

Extremiteter:

Framställ:

Skulderblad Skuldrorna skall ha kraftiga muskler. Skulderbladen skall vara långa och snedställda. Deras vinkel till överarmarna skall vara ca 100-110°.

Överarm Överarmarna skall vara kraftiga och muskulösa, ligga väl an mot bröstkorgen och vara något längre än skulderbladen.

Armbåge Armbågarna skall varken vara utåt- eller inåtvridna.

Underarm	Underarmarna skall vara kraftiga och muskulösa och fullständigt raka från sidan och framifrån sett.
Handlov	Handlovarna skall vara kraftiga och fasta. Övergången till underarmarna skall vara knappt märkbar.
Mellanhand	Mellanhändernas benstomme skall vara kraftig. De skall vara raka framifrån sett och från sidan sett skall de vara endast obetydligt vinklade.
Framtassar	Framtassarna skall vara runda, högt välvda och väl slutna (kattass). Klorna skall vara korta, starka och så mörka som möjligt.
Bakställ:	Bakstället skall ha kraftig muskulatur som ger kors, höfter och lår rundning och bredd. Sett bakifrån skall de starka, välvinklade bakbenen vara parallella med frambenen.
Lår	Låren skall vara långa, breda och mycket muskulösa.
Knäled	Knälederna skall vara kraftiga och placerade nästan lodrätt under höftbenen.
Underben	Underbenen skall vara långa (underben och lårben skall ha ungefär samma längd) och ha god muskulatur.
Hasled	Haslederna skall vara kraftiga och stabila. De skall varken vara inåt- eller utåtvridda.
Mellanfot	Mellanfötterna skall vara korta, kraftiga och nästan lodräta.
Baktassar	Baktassarna, se framtassarna.
Rörelser:	Rörelserna skall vara harmoniska, smidiga, vägvinnande och lätt fjädrande, varvid benen skall röra sig parallellt framifrån och bakifrån sett.
Hud:	Huden skall vara stramt åtliggande. Hos enfärgade hundar skall huden vara välpigmenterad. Hos harlekinfärgade hundar motsvarar pigmentfördelningen oftast teckningen.
Päls:	
Pälsstruktur	Pälsen skall vara mycket kort och tät, tätt åtliggande och glänsande.

Färg

Färgvarianterna grupperas enligt följande: gul och tigrerad; harlekin och svart; blå.

Gul: Färg från ljus till djupt guldgul, svart mask är önskvärd. Inte önskvärdt är små, vita tecken på bröst och tår.

Tigrerad: Grundfärg från ljus till djupt guldgul med svarta, helst jämna och klara strimmor i revbensens riktning. Svart mask är önskvärd. Inte önskvärdt är små, vita tecken på bröst och tår.

Harlekin: Grundfärgen skall vara rent vit, om möjligt utan några stickelhår, med över hela kroppen jämnt fördelade, oregelbundna, "sönderlitna", lacksvarta fläckar. Inte önskvärdt är grå eller bruna fläckar.

Svart: Lacksvart, vita tecken är tillåtna.

Hit räknas också "mantelteckning" där det svarta skall ligga som en mantel över hela kroppen. Vitt kan förekomma på nosparti, hals, bröstkorg, buk, ben och svanspets.

Hundar med vit grundfärg och stora svarta fläckar ("Plattenhunde") räknas också hit.

Blå: Färgen skall vara rent stålblå, vita tecken på bringa och tassar är tillåtna.

Storlek/vikt:

Mankhöjd

Hanhund: Lägst 80 cm

Tik: Lägst 72 cm

Fel:

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse.

Helhetsintryck: Bristande könsprägel. Hundar som är oproportionerliga, för lätta eller för tunga.

Uppförande/karaktär: Bristande självförtroende, nervositet och aggressivitet.

Huvud: Huvudlinjer, som inte löper parallellt. Äppelskalle, kilformat huvud.

Stop: För dåligt markerat stop.

Nosparti: Spetsigt nosparti. Nosrygg som är konkav, konvex eller framåtsluttande.

Läppar: Otillräckliga läppar eller alltför hängande läppar ("fladderläppar").

Käkar/tänder: Alla avvikelser från fullständigt saxbett skall betraktas som fel. Avsaknad av P1 i underkäken tolereras dock liksom enstaka oregelbundna framtänder förutsatt att bettet bibehålls någorlunda intakt.

För små tänder.

Kinder: Kraftigt utvecklad kindmuskulatur.

Ögon: Lösa ögonlocksrande och för starkt rodnad bindhinna. Ljusa, stickande, bärnstensgula ögon. Vattnigt blå ögon eller olikfärgade ögon hos enfärgade hundar.

Ögon som sitter för långt från varandra. För smala, sneda ögon ("kinesögon"). Utstående eller djupt liggande ögon.

Öron: För högt eller för lågt ansatta öron, i sidled utstående eller platt åtliggande öron.

Hals: Kort, tjock hals, hjorthals, löst (för mycket) halsskinn eller dröglapp.

Rygglinje: Svankrygg Karprygg. För lång rygg. Bakhög rygglinje.

Kors: För starkt sluttande eller vågrätt kors.

Bröstkorg: Flat eller tunnformad bröstkorg. Smal eller grund bröstkorg. För starkt framträdande bröstben.

Underlinje: Inte tillräckligt uppdragen buklinje. Otillräckligt tillbakadraget juver.

Svans: Borstig svans. För kraftig, för lång eller för kort svans, för lågt ansatt svans. Svans, som är för högt buren över ryggen, krokig, ringlad eller åt sidan buren. Avslagen, i spetsen förtjockad eller kuperad svans.

Extremiteter:

Framställ: Otillräcklig vinkling. Klen benstomme. Svag muskulatur. Framben som inte är lodräta.

Skulderblad: Lösa skuldror. För tunga skuldror. Brant skulderläge.

Armbåge: Lösa armbågar. Utåt- eller inåtvridna armbågar.

Underarm: Krokiga underarmer. Förtjockningar ovanför handlovarna.

Handlov: Förtjockade handlovar. Betydande eftergivenhet eller överkotning

Mellanhand: För stela eller övervinklade mellanhänder.

Tassar: Platta, spretiga, långa framtassar.

Bakställ: För knappa eller överdrivna vinklar. Kohasighet eller marktrång ställning. Hjulbenthet.

Has: Förtjockade hasor. Instabila hasor.

Tassar Se framtassar. Sporrar.

Rörelser: Rörelser som ej är vägvinnande. Ofria rörelser. Ofta förekommande eller ständig passgång. Bristande överensstämmelse mellan fram- och bakbensrörelser.

Päls:

Pälsstruktur: Dubbel päls. Matt päls.

Färg:

Gul: Gulgrå, gulblå, isabellafärgad eller smutsgul färg.

Tigrerad: Silverblå eller isabellafärgad grundfärg, urtvättad tigrering

Harlekin: Blågrå stickelhårig bottenfärg, större andel gulgrå eller blågrå fläckar.

Svart: Gul-, brun- eller blåsvart färg

Blå: Gul- eller svartblå färg

Allvarliga fel:

Uppförande/karaktär: Skygga hundar.

Käkar/tänder: Tångbett.

Ögon: Ektropion, entropion.

Svans: Kroksvans.

Diskvalificerande fel:

Uppförande/karaktär: Aggressivitet, ångestbitare.

Nostryffel: Leverfärgat nostryffel. Kluven nostryffel.

Käkar/tänder: Över-, under- eller korsbett.

Pälsfärg: Gula och tigrerade hundar med vit bläs, vit krage, vita tassar eller "strumpor" och vit svanspets.

Blå hundar med vit bläs, vit krage, vita "strumpor" eller vit svanspets.

Harlekin: Vita hundar utan några svarta tecken (albinos) samt döva hundar.

"Porslintigrar", dvs hundar med övervägande blå, grå, gula eller även tigrerade fläckar.

"Grätigrar", dvs hundar med grå bottenfärg och svarta fläckar.

Storlek: Mankhöjd under de i standarden angivna minimimåtten.

Nota bene:

Hund får ej prisbelönas om den är aggressiv eller har anatomiska defekter som menligt kan påverka dess hälsa och sundhet.

Testiklar:

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Svenska Kennelklubben
163 85 SPÅNGA

Besöksadress Rinkebysvången 70
Telefon 08-795 30 00 Telefax 08-795 30 40
Webbplats www.skk.se

Telefon Informationsavdelningen 08-795 30 30
E-post Informationsavdelningen info@skk.se

E-post Standardkommittén standk@skk.se

SVENSKA KENNELKLUBBEN
HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION